

II

(EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine ei ole kohustuslik)

OTSUSED

KOMISJON

KOMISJONI OTSUS,

20. aprill 2009,

jäätmeheidlate klassifitseerimise kriteeriumide määramise kohta kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu kaevandustööstuse jäätmete käitlemist käsitleva direktiivi 2006/21/EÜ III lisaga

(teatavaks tehtud numbri K(2009) 2856 all)

(2009/337/EÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

asjakohane jäätmeheidlate klassifikatsioon vastavalt vajadusele ja vähemalt kasutusperioodi lõpus läbi vaadata.

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta direktiivi 2006/21/EÜ kaevandustööstuse jäätmete käitlemise ja direktiivi 2004/35/EÜ muutmise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 22 lõike 1 punkti g,

ning arvestades järgmist:

(1) Direktiivi 2006/21/EÜ III lisa sätestatud kriteeriumide ühtse hindamise tagamiseks on vaja määrata kindlaks meetodika ja võimaluse korral piirväärtused, võttes arvesse jäätmeheidlate erinevaid liike ning nende lühija pikaajalist käitumist ning käitumist kogu kasutusperioodi jooksul.

(2) Tehnilisest seisukohast lähtudes on asjakohane jätta üksnes püsijäätmeid või saastumata pinnast sisaldavad jäätmeheidlad ohtlike ainete või ohtlike jäätmete olemasolu käsitlevate kriteeriumide hindamisest välja.

(3) Jäätmeheidlast tulenev võimalik oht võib hoidla kasutusperioodil ja sulgemisetapis oluliselt erinev olla. Seega on

(4) Et hinnata jäätmeheidla struktuuri terviklikkuse kadumisest või hoidla ebaõigest käitamisest tulenevat võimalikku ohtu inimeste elule või tervisele, tuleb selle ohu suuruse hindamisel arvesse võtta inimeste reaalselt pidevat viibimist võimalikus ohupiirkonnas.

(5) Käesolevas otsuses ette nähtud meetmed on kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/12/EÜ ⁽²⁾ artikli 18 alusel moodustatud komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

1. Jäätmeheidla klassifitseeritakse direktiivi 2006/21/EÜ III lisa esimese taande alusel A-kategooria alla kuuluvaks, kui jäätmeheidla struktuuri terviklikkuse kadumisest või ebaõigest käitamisest tuleneva rikke lühija- või pikaajalised prognoositavad tagajärjed võivad põhjustada:

a) olulise võimalusena surmajuhtumeid;

⁽¹⁾ ELT L 102, 11.4.2006, lk 15.

⁽²⁾ ELT L 114, 27.4.2006, lk 9.

b) tõsist ohtu inimeste tervisele;

c) tõsist ohtu keskkonnale.

2. Lõikes 1 nimetatud klassifitseerimisel võetakse jäätme- hoidla ohtlikkuse hindamisel arvesse hoidla kogu olelustusükkel, kaasa arvatud sulgemisjärgne etapp.

Artikkel 2

1. Käesolevas otsuses tähendab jäätmeoidla struktuuri terviklikkus struktuuri võimet hoida jäätmed hoidla piirides selle projektist lähtuval viisil.

2. Struktuuri terviklikkuse kadumine hõlmab kõiki võimalikke rikkeid, mis on seotud asjaomase jäätmeoidla struktuuri- riga.

3. Struktuuri terviklikkuse kadumise tagajärgede hindamine hõlmab rikke tagajärjel jäätmeoidlast eraldunud materjali vahetut toimet ning sellest tulenevat lühi- ja pikaajalist mõju.

Artikkel 3

1. Käesolevas otsuses tähendab jäätmeoidla ebaõige käita- mine toimingut, mis võib põhjustada suurõnnetuse, sealhulgas häired keskkonnakaitsemeetmete rakendamisel ning vead või puudujäägid projektis.

2. Ebaõigest käitamisest tuleneva saasteainete eraldumise hindamine hõlmab saasteainete lühiajalise ja pikaajalise eraldu- mise mõju. Nimetatud hindamine katab nii jäätmeoidla kasu- tusperioodi kui ka sulgemisjärgse pikaajalisema perioodi. Selle raames hinnatakse ka keemiliselt aktiivseid jäätmeid sisaldavate hoidlate võimalikku ohtlikkust, olenemata jäätmete klassifitseerimisest nõukogu direktiivi 91/689/EMÜ⁽¹⁾ kohaselt ohtlikeks jäätmeteks või tavajäätmeteks.

Artikkel 4

1. Liikmesriigid hindavad jäätmeoidla struktuuri terviklik- kuse kadumisest või hoidla ebaõigest käitamisest tuleneva rikke tagajärgi vastavalt lõigetele 2, 3 ja 4.

2. Ohu tekkimise tõenäosus inimeste elule või tervisele loetakse ebaoluliseks või mittetõsiseks, kui teised inimesed peale jäätmeoidla käitamisega seotud töötajate, kes võivad

olla ohustatud, ei viibi pidevalt või pikaajaliselt võimalikus ohupiirkonnas. Vigastusi, mille tagajärjel võib tekkida puue või pikaajaline terviseprobleem, käsitatakse tõsise ohuna inimeste tervisele.

3. Võimalik oht keskkonnale loetakse mittetõsiseks, kui

a) võimaliku saasteallika intensiivsus väheneb oluliselt lühikese aja jooksul;

b) rike ei põhjusta püsivat või pikaajalist keskkonnakahjustust;

c) kahjustatud keskkonda on võimalik ennistada väiksemate puhastus- ja taastustöödega.

4. Võimaliku ohu tuvastamisel inimeste elule või tervisele või keskkonnale võetakse arvesse võimaliku mõju ulatuse konkreetsed hindamistulemused ahela allikas-levikutee-vastu- võtja kontekstis.

Kui allika ja vastuvõtja vahel levikutee puudub, ei klassifitseerita asjaomast jäätmeoidlat A-kategooria jäätmeoidlaks struktuuri terviklikkuse kadumisest või hoidla ebaõigest käitamisest tule- neva rikke põhjal.

Artikkel 5

1. Rikastamisjäätmete hoidlate tammide struktuuri terviklik- kuse kadumisel loetakse olukord eluohtlikuks, kui vee- või lobri- tase tõuseb vähemalt 0,7 m üle maapinna või kui vee või lobri voolukiirus ületab 0,5 m/s.

2. Võimaliku ohu hindamisel inimeste elule ja tervisele tuleb arvesse võtta vähemalt järgmisi tegureid:

a) jäätmeoidla suurus ja omadused, sealhulgas selle projekt;

b) hoidlas ladestatud jäätmete kogus ja kvaliteet, sealhulgas füüsikalised ja keemilised omadused;

c) jäätmeoidla ala topograafia, sealhulgas lekkekindlus;

d) aeg, mille jooksul võimalik üleujutuslaine jõuab aladele, kus on inimesed;

e) üleujutuslaine leviku kiirus;

f) prognoositav vee- või lobritase;

⁽¹⁾ EÜT L 377, 31.12.1991, lk 20.

- g) vee- või lobritaseme tõusu kiirus;
- h) kõik asjakohased hoidlaspetsiifilised tegurid, mis võivad mõjutada elu- või terviseohtlikkuse tõenäosust.

Artikkel 6

1. Puistangu varingu korral käsitatakse liikuvat jäätmemassi eluohtlikuna, kui inimesed asuvad liikuva jäätmemassi ulatuses.

2. Võimaliku ohu hindamisel inimeste elule ja tervisele tuleb arvesse võtta vähemalt järgmisi tegureid:

- a) jäätmehoidla suurus ja omadused, sealhulgas selle projekt;
- b) hoidlas ladestatud jäätmete kogus ja kvaliteet, sealhulgas füüsikalised ja keemilised omadused;
- c) puistangu nõlva kaldenurk;
- d) põhjavee puistangusisese kogunemise tõenäosus;
- e) maa-alune stabiilsus;
- f) topograafia;
- g) vooluveekogude, rajatiste, ehitiste lähedus;
- h) kaevanduskohad;
- i) kõik kohaspetsiifilised tegurid, mis võivad oluliselt suurendada struktuuri ohtlikkust.

Artikkel 7

1. Direktiivi 2006/21/EÜ III lisa teises taandes nimetatud teatav piir määratakse kuivaine põhjal arvutatud massi suhtena

- a) kõigi direktiivi 91/689/EMÜ kohaselt ohtlikeks klassifitseeritud ja eeldatavasti hoidla kasutusperioodi lõppemisel seal asuvate jäätmete ning
- b) eeldatavasti hoidla kasutusperioodi lõppemisel seal asuvate jäätmete vahel.

2. Kui lõikes 1 nimetatud suhtarv ületab 50 %, klassifitseeritakse jäätmehoidla A-kategooria alla.

3. Kui lõikes 1 nimetatud suhtarv jääb 5 % ja 50 % vahele, klassifitseeritakse jäätmehoidla A-kategooria alla.

Kõnealust jäätmehoidlat ei pea aga klassifitseerima A-kategooria alla, kui see on põhjendatud kohaspetsiifilise riskihindamisega, milles on erilist tähelepanu pööratud ohtlike jäätmete mõjule ja mis on tehtud osana klassifitseerimisest, mis põhineb struktuuri terviklikkuse kadumisest või hoidla ebaõigest käitamisest tule-
neva rikke tagajärgedel, ning milles näidatakse, et hoidlat ei pea ohtlike jäätmete sisalduse põhjal A-kategooria alla klassifitseerima.

4. Kui lõikes 1 nimetatud suhtarv on alla 5 %, ei klassifitseerita hoidlat ohtlike jäätmete sisalduse põhjal A-kategooria alla.

Artikkel 8

1. Liikmesriigid hindavad, kas aluseks on võetud direktiivi 2006/21/EÜ III lisa kolmandas taandes sätestatud kriteerium kooskõlas lõigetes 2, 3 ja 4 nimetatud kaalutlustega.

2. Kavandatud rikastamisjäätmete hoidlate puhul kasutatakse järgmist metoodikat:

- a) koostatakse ülevaade ainetest ja valmististest, mida kasutatakse töötlemisel ja mis juhitakse koos rikastamisjäätmete lobriga rikastamisjäätmete hoidlasse;
- b) iga aine ja valmistise puhul hinnatakse töötlemisel kasutatud aastakoguseid iga kavandatud kasutusperioodi aasta kohta;
- c) iga aine ja valmistise puhul tehakse kindlaks, kas see on ohtlik aine või valmistis nõukogu direktiivi 67/548/EMÜ ⁽¹⁾ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/45/EÜ ⁽²⁾ tähenduses;
- d) iga kavandatud kasutusperioodi aasta kohta arvutatakse rikastamisjäätmete hoidlas hoiustatud veekoguse aastane kasv (ΔQi) statsioonarsetes tingimustes vastavalt I lisas esitatud valemile;
- e) iga punkti c kohaselt määratletud ohtliku aine või valmistise puhul hinnatakse maksimaalset aastakontsentratsiooni (C_{max}) vesifaasis vastavalt II lisas esitatud valemile.

⁽¹⁾ EÜT 196, 16.8.1967, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 200, 30.7.1999, lk 1.

Kui hinnanguliste maksimaalsete aastakontsentratsioonide (C max) põhjal loetakse vesifaas direktiivi 1999/45/EÜ või direktiivi 67/548/EMÜ tähenduses „ohtlikuks”, klassifitseeritakse jäätmeheidla A-kategooria alla.

3. Rikastamisjäätmete hoidlate puhul põhineb jäätmeheidla klassifikatsioon lõikes 2 sätestatud meetodikal või hoidlas sisalduva vee ja tahkete ainete keemilisel analüüsil. Kui direktiivi 1999/45/EÜ või direktiivi 67/548/EMÜ tähenduses tuleb vesifaas ja selles sisalduv lugeda ohtlikuks valmistiseks, klassifitseeritakse jäätmeheidla A-kategooria alla.

4. Puistangu nõrgrajatiste puhul, milles metallid ekstraheeritakse maagipuistangutest filtreeriva nõrgveelahuse abil, viivad liikmesriigid sulgemisel läbi ohtlike ainete sõelumise, mis põhineb kasutatud nõrgkemikaalide inventuuril ning nende nõrgkemikaalide jääkkontsentratsioonidel äravoolus pärast läbipesemise lõppu. Kui direktiivi 1999/45/EÜ või direktiivi 67/548/EMÜ tähenduses tuleb nõrgvesi lugeda ohtlikuks valmistiseks, klassifitseeritakse jäätmeheidla A-kategooria alla.

Artikkel 9

Käesoleva otsuse artiklid 7 ja 8 ei kehti jäätmeheidlate suhtes, mis sisaldavad üksnes püsijäätmeid või saastumata pinnast.

Artikkel 10

Kui luba või käitamistingimusi muudetakse olulisel määral, vaatab direktiivi 2006/21/EÜ mõistes pädev asutus klassifikatsiooni uuesti läbi.

Läbivaatamine peab toimuma hiljemalt jäätmeheidla kasutusperiodi lõpus.

Artikkel 11

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 20. aprill 2009

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Stavros DIMAS

*I LISA***Valem rikastamisjäätmete hoidlas hoiustatud veekoguse (ΔQ) aastakasvu arvutamiseks artikli 8 lõike 2 kohaselt**

$\Delta Q_i = (\Delta M_i/D) * P$, kus

ΔQ_i = on rikastamisjäätmete hoidlas hoiustatud veekoguse kasv aastas (m^3 /aastas) aasta „i” jooksul;

ΔM_i = on hoidlasse juhitud rikastamisjäätmete kogus aastas (kuivmassi tonni / aastas) aasta „i” jooksul;

D = on ladestatud rikastamisjäätmete keskmine kuivpuistetihedus (t/m^3);

P = on settinud rikastamisjäätmete keskmine poorsus (m^3/m^3), mis määratletakse suhtena tühimike mahu ja settinud rikastamisjäätmete kogumassi vahel.

Kui täpsed andmed ei ole kättesaadavad, tuleks kasutada standardväärtusi – $1,4 t/m^3$ kuivpuistetiheduse ja $0,5 m^3/m^3$ poorsuse puhul.

*II LISA***Maksimaalse aastakontsentratsiooni (C_{max}) hindamine vesifaasis artikli 8 lõike 2 kohaselt**

C_{max} = maksimum järgmisest väärtusest: $S_i/\Delta Q_i$, kus

S_i = on artikli 8 lõike 2 punkti c kohaselt määratletud ainete ja valmististe mass aastas, mis juhatakse rikastamisjäätmete hoidlasse aasta „i” jooksul.
